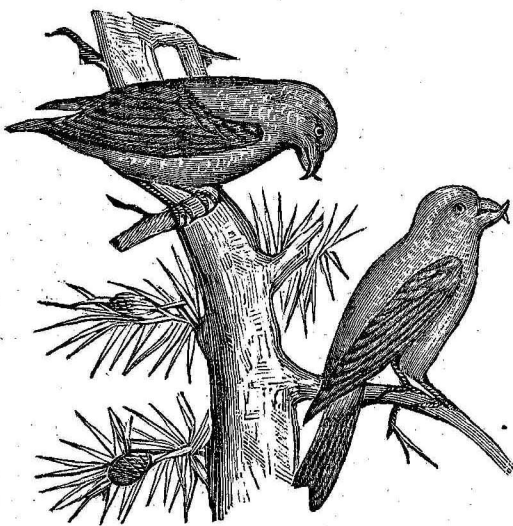

μέρας τῆς ἐβδομάδος δι' αὐτὸν, ὥστε δὲν τοὺς ἔμεναν εἰμὴ ἡ Κυριακὴ νὰ θεωροῦν καὶ συνάξουν τὰ ἰδικὰ των γεννήματα.

— Ἄς κάμουν πρῶτον τὴν ἰδικήν των ἐργασίαν, — ἔγραψεν ὁ Βίσμαρκ, — καὶ ἔπειτα τὴν ἰδικήν μου· ἀλλὰ ἄς μὴ ἐργάζωνται τὴν Κυριακὴν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐδιπλασίασαν τὴν ἐνέργειάν των καὶ οὕτως ἡ ἐργασία τοῦ Βίσμαρκ δὲν ἔμεινεν ὀπίσω. «Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἵνα ἀγιάζῃς αὐτήν,» — λέγει ὁ Θεὸς, καὶ ὅστις τὸν ὑπακούει εὐλογεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

ΤΟ ΚΩΝΟΡΡΑΜΦΟΝ ΣΤΡΟΥΘΙΟΝ

Τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο πτηνὸν δὲν εἶναι μεγαλειότερον τοῦ κορυδαλοῦ. Τὸ πτέρωμα δὲ τοῦ μὲν ἄρρενος εἶναι ἐρυθρόφαιον, τοῦ δὲ θήλ·ος κιτρινόφαιον· τὸ στρουθίον τοῦτο διακρίνεται τῶν λοιπῶν πτηνῶν ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ ῥαμφους αὐτοῦ, οὗτινος τὰ ἄκρα διασταυρούμενα, ἐξάγουσιν ἐν μεγίστῃ εὐκολίᾳ τοὺς πυρῆνας τῶν κώνων τῆς πίτυος (κουκουναριᾶς) καὶ τὰς βαλάνους τῶν δρυῶν, τὰς ὁποίας μετὰ λαίμαργίας τρώγει. Κατοικεῖ εἰς τὰ δάση τῶν πιτύων, ἐνθα κατασκευάζει τὴν φωλεάν του ἐπὶ τῶν πυκνοτέρων δένδρων μὲ ξηρὰ χόρτα καὶ μικροὺς κλάδους, τοὺς ὁποίους συγκολλᾷ διὰ τῆς ῥητίνης τῶν δένδρων τούτων τόσοι στερεῶς, ὥστε καὶ οἱ σφοδρότατοι ἄνεμοι δὲν δύνανται νὰ τὴν βλάψωσι. (Ἐκ τῆς Παιδ. Ζωολογίας.)

ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ.

Ὁ Λαπὸρτ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἦτο πιστὸς ὑπηρέτης Ἀννης τῆς Αὐστριακῆς, τῆς μητρὸς Λουδοβί-

κου τοῦ ἸΔ' βασιλέως τῆς Γαλλίας, καὶ ὅστις ἦτο αὐτῇ ἀρχηγός, διδάσκαλος καὶ παιδαγωγὸς τοῦ βασιλέως ἐν ὅσῳ ἦτο ἀνῆλξ, διηγεῖται τὸ ἑξῆς περὶ αὐτοῦ ἀνέκδοτον, τὸ ὁποῖον δεικνύει πόσον ἐνωρίς ἡ ὑπερφηφάνια εἶχε καταλάβει τὴν καρδίαν τοῦ.

Ὅταν ἦτον ὀκταέτης, ἡγάπα πολὺ νὰ παλαίῃ με τοὺς συνομήλικάς του, ἂν καὶ εἶχε ῥητὰς διαταγὰς νὰ μὴ πράττῃ τοῦτο. Ὁ Λαπὸρτ ἐστενοχωρεῖτο βλέπων τὸν μέλλοντα βασιλέα τῆς Γαλλίας, ῥιπτόμενον πολλάκις κατὰ γῆς ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του, οὔτινες ἦσαν ἰσχυρότεροί του· ἀλλ' ὅλαι αἱ προτροπαὶ του οὐδεμίαν εἶχον ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μικροῦ Λουδοβίκου.

Ἡμέραν τινα ἐνῶ ὁ Λουδοβίκος ἐπάλασε μὲ τὸν ἐξάδελφόν του, τὸν κόμητα τοῦ Ἀρτουά, ἀφοῦ ὅλαι του αἱ προσπάθειαι νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπέδησαν μάταιαι, ὁ Λαπὸρτ ἔβαλε τὸν πῖλόν του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐκάθισεν εἰς ἐν μέρος ἔχων τὴν ῥάχιν του ἐστραμμένην πρὸς τὰ παλαιόντα παιδιά. Ὁ Λουδοβίκος τὸ παρετήρησεν ἀμέσως, καὶ ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τοὺς βραχίονας τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του, ἔτρεξε πρὸς τὸν Λαπὸρτ καὶ μὲ ὕφος τραχὺ τὸν ἠρώτησε,

— Πῶς δύνασαι νὰ φορῇς τὸν πῖλόν σου ἐνώπιόν μου; καὶ νὰ κάθῃς χωρὶς νὰ σοὶ δώσω τὴν ἄδειαν;

— Συγχώρησόν μοι, Μαγαλειότατε, — εἶπεν εἰρωνικῶς ὁ Λαπὸρτ, ἐγερθεὶς καὶ ἀποκαλύψας τὴν κεφαλὴν του, — δὲν ἐνόμιζον ὅτι ὑπῆρχε βασιλεὺς εἰς τὸ δωματίον !,

Ἡ ἀπόκρισις αὕτη ἔκαμε τόσῃ ἐντύπωσιν εἰς τὸν μικρὸν Λουδοβίκον, ὥστε στραφείς πρὸς τὸν ἐξάδελφόν του, «κύριε ἐξάδελφε, — εἶπε μὲ ὕφος ὑπερήφανον, — ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃς,» καὶ ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ὁ Λαπὸρτ δὲν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παραπονεθῇ ὅτι ὁ Λουδοβίκος ἡγάπα τὴν πάλιν !

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΗ.

Γεωκτῆμων τις ἐν Ἀμερικῇ θέλων νὰ παύσῃ τὴν μέχρι τότε ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν τοῦ νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐργάτας ἐκτὸς τῆς τροφῆς των καὶ ῥακί, προσεκάλεσε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν οἶκον τὸν γεωργόν του καὶ τὸν ὠμίλησεν ὡς ἑξῆς.

— Γουλλιέλμε, ἂν συγκατανεύῃς νὰ παραιτήσῃς τὸ ῥακί σου, θὰ σοὶ δώσω ἐν ἀπὸ τὰ καλλίτερα πρόβατά μου ἀντ' αὐτοῦ.

— Συγκατανεύω, — εἶπεν ἐκεῖνος.

— Μόλις ἐταλείωσαν ὁ γεωργὸς τοὺς λόγους του, καὶ σηκωθείς ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ γεωκτῆμονος, — «Καὶ ἐγὼ παραιτῶ τὸ ῥακί μου, πάτερ, ἐάν μοῦ δώσῃς ἐν κριάριον.»